

Ingo Siegner

El petit drac Coco a Egipte

Traducció de Tiana Puig i Soler

laGalera

L'ou volador

Quin rotllo! —remuga el petit drac devorador Òscar, i llança el llibre que està llegint a la sorra—. Sempre que llegeixo m'adormo!

—Què estàs llegint? —li pregunta la porc espí Matilde.

—Ah, res, un llibre d'un faraó. He d'escriure una redacció. És avorridíssim!

L'Òscar es mira la platja de l'illa del Drac, malhumorat.

—Quan va viure aquest faraó? —li pregunta el petit drac Coco.

L'Òscar obre el llibre:

—Fa 4.500 anys. Es va fer construir una piràmide gegant.

—Podríem fer un viatge en el temps amb el raig lúser¹ i anar a l'antic Egipte —diu en

¹ El raig lúser és un regal de l'extraterrestre Bobby (*El petit drac Coco a l'espai*). Amb aquest aparell es pot viatjar en el temps.

Coco—. Així coneixeries el faraó en persona i faries la millor redacció del món!

A l'Òscar se li il·luminen els ulls:

—La millor redacció del món!

—Sí, podríem fer una expedició... —diu la Matilde—. Però com trobarem el faraó?

—Podríem volar fins a les piràmides —diu en Coco.

—I com vols que volem fins allà?

En Coco somriu i diu:

—Amb un ou de drac!

Els tres amics es passen tot el dia picant amb martells, serrant i clavant claus a la cova taller. Finalment, al vespre en surten amb un aparell ben estrany: mitja closca d'ou de drac gegant amb un pal amb hèlixs al centre. A la part de sota hi han posat unes rodes i a la part lateral hi ha una altra hèlix.

—Sembla un helicòpter —diu l'Òscar.

—I estàs segur que això volarà? —pregunta la Matilde.

—Seguríssim! —diu en Coco.

Mentre en Coco i la Matilde pugen a l'ou volador, l'Òscar fa girar una maneta que hi ha a la part frontal. La gira amb força una vegada, dues vegades, tres vegades... I la màquina arrenca. L'Òscar s'afanya i s'enfila a la cabina.

—Endavant! —crida en Coco.

L'aparell s'enlaira, deixa anar un xiulet i desapareix.

—Ostres, vola la mar de bé! —crida la Matilde.
Al cap de poca estona, l'illa del Drac ja no és més que una taqueta enmig de l'infinít oceà blau.

A la nit els tres amics arriben a l'Àfrica. Després de passar per sobre el desert del Sàhara, l'endemà al matí veuen un riu d'un verd blavós que fa zigzagues sota seu.

—El Nil! —exclama la Matilde, meravellada—. El riu més llarg del món!

—Si seguim el Nil en direcció cap al nord —diu en Coco—, al final arribarem a les piràmides.

—Ja som al passat? —pregunta l'Òscar.

—No, però ara mateix hi anem —diu en Coco, i treu el raig lúser.

En Coco introdueix quants anys volen viatjar cap al passat i prem el botó vermell. Senten un pessigolleig per tot el cos i en un tancar d'ulls són al mateix lloc però en un altre temps, 4.500 anys abans.

—Vigileu! —crida la Matilde.

En Coco fa girar el timó de cop. Amb el salt en el temps han anat a parar enmig d'un esbart

d'ouques que, mortes de por, baten les ales al voltant de l'ou volador sense parar. En Coco les intenta apartar, però perd el control de la nau.

—Agafeu-vos fort! —crida el petit drac—. Intentaré fer un aterratge d'emergència al riu!
L'ou volador cau a l'aigua a gran velocitat, fa tres salts, com si fos una pedra llançada al riu, i

dóna unes quantes voltes de campana. L'hèlix central i l'hèlix lateral es trenquen i els petits aventurers van d'una banda a l'altra dins la closca d'ou, fins que la nau es precipita cap a l'aigua arremolinada del riu.

La Matilde treu el cap i mira al voltant:

—Ai, mare meva —barboteja la porc espí—.

Hem anat a petar al mig del Nil.

Els tres amics es miren preocupats l'ou volador: el pal amb l'hèlix central, l'hèlix lateral, la maneta... Tot ha quedat fet miques. L'única part que ha sobreviscut ha estat la closca d'ou de drac.

—El nostre ou volador s'ha convertit en una closca flotant —diu la Matilde.

—Mmm... Sí, però encara ens movem —diu l'Òscar.

—El corrent del riu! —crida en Coco—.

El corrent ens durà a les piràmides!

—I què és aquest soroll que se sent allà al davant? —pregunta la Matilde, i assenyala la part del riu cap a on es dirigeixen.

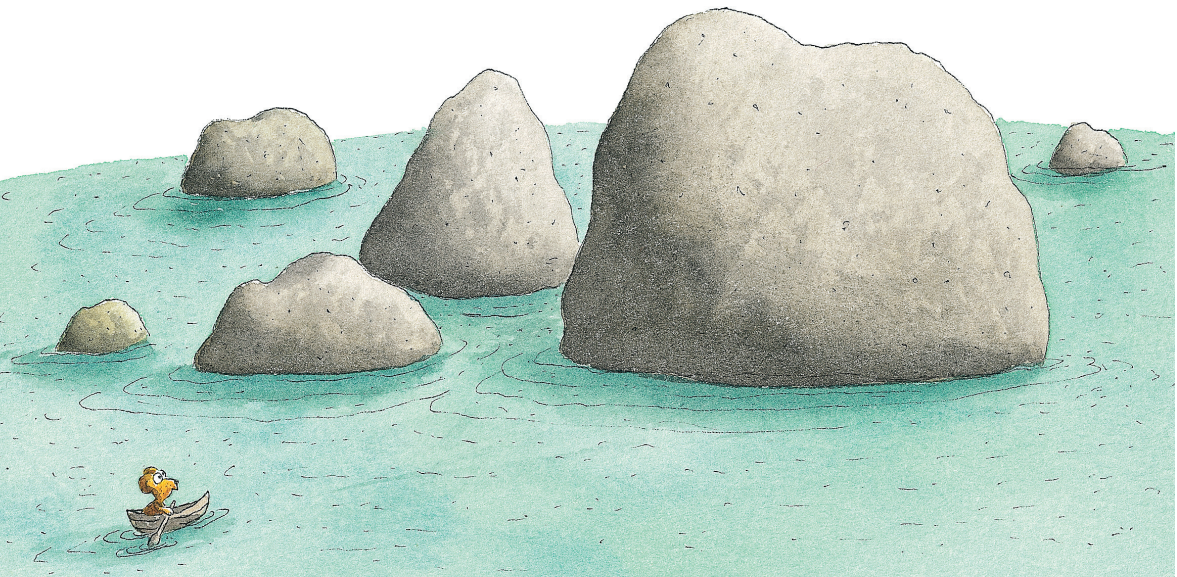

—Oh, oh —murmura en Coco—. Això sembla...

A la Matilde i a l'Òscar gairebé els surten els ulls de les òrbites:

—Ràpids!

Davant seu apareixen unes roques immenses. L'aigua rugeix cada vegada amb més força, el corrent del riu s'accelera i la closca d'ou es precipita a gran velocitat cap a les pedres.

—Toquem el dos d'aquí! —criden els tres amics, i comencen a remar amb les mans, desesperats, per intentar allunyar-se dels ràpids.

—Així no ens en sortirem! —cria en Coco.

El petit drac agafa una corda, en llança una punta a la Matilde i l'Òscar i comença a volar cap a la riba amb l'altra punta.

Però la corda és massa curta, no arriba fins a la vora del riu!

En Coco, desesperat, prova de remolcar la closca d'ou, però el corrent és massa fort.

Uns quants metres més i la closca s'estavellarà contra les roques!

—Coco, estira fort! —criden la Matilde i l'Òscar.

Just en aquest moment apareix una altra corda volant i enganxa en Coco.

—Ostres! —exclama el petit drac—. D'on surt aquesta corda?

A la vora del riu hi ha un noi de pell fosca que estira la corda i acosta cap a la riba en Coco, closca d'ou inclosa.

—Molt bé, Coco! —crida la Matilde—.
Ho estàs a punt d'aconseguir!
—Però si no sóc jo! —crida el petit drac.
En Coco agafa la corda que subjecta la
Matilde i l'Òscar amb totes les seves forces. I així
és com el noi misteriós, a poc a poc, va acostant
en Coco i la nau a la riba.

